

TIHO, TIŠE, NAJTIŠE

Misli mi ponekad svrate
na žuta polja žita
što ih vjetar njiše,
a oči se moje sklapaju
tiho, tiše, najtiše.

Moj je dom tako daleko,
oplahuju ga magle,
zalijevaju ga kiše.
Srce moje kuca zbog njega
tiho, tiše, najtiše.

Polako, sasvim polako
prolaze ovi dani
i prošlost se u knjige piše.
Teče krv u mojim žilama
Tiho, tiše, najtiše.

1.10.1987.

Pjesma je objavljena u zborniku „100 HRVATSKIH PISACA“ 1991.

SNENE SMRTI

Sve su smrti tako snene,
Svi su dani puni noći,
Umrle su usne njene,
Ostao sam u samoći.

Umrle su sve su priče,
Odnio ih vjetar blag,
S ranom zorom koja sviće
Otišo je netko drag.

Ostao je miris cvijeća,
Trula zemlja, vlažna trava,
Ostao je dim od svijeća,
Moja ljubav koja spava.

Sve su smrti tako snene,
Umrjeti je posve lako,
Kao iz sna kad me prene
Njena ruka, nježno, polako.

24.6.1992.

POVEČ, ANĐEL

Ak bum išel onum stezum
Po teroj si ti zdavna prošel,
Ak bum prešel tvojim tragom
Poveč, anđel, kam bum došel?

Poveč, anđel, kad ti prideš
Bum li videl Božjeg lica,
Onum stezum terem idem
Bu li dana il bu kmica?

Još bi rajše časa dihal,
Siromake pesmom tešil,
Dej me pusti ti na miru,
Nisem brige još sve rešil.

Al ak ipak moram pojti,
Idem doma zaprt lesu,
Da mi kakvi vražji tati
Vreću senji ne odnesu.

8.12.1993.

Pjesma je javno izvedena na 39. Recitalu suvremenoga kajkavskoga pjesništva „Dragutin Domjanić“, Sveti Ivan Zelina 2020.

Pjesma je objavljena u zborniku 39. Recitala suvremenoga kajkavskoga pjesništva „Dragutin Domjanić“, Sveti Ivan Zelina 2020.

BOGEC

Baš sem kak i kakav bogec
Bez penozov, kore kruha,
Baš sem ti ja kakti bogec
Bez škrlaka, starog ruha.

Nisem baš i neki bogec
Kad vu sebi duše imam,
Baš i nisem bogcu nalik
Kad vse dajem, niš ne zimam.

Bogec jesem, bogec nisem,
Isti vrag kak dan i kmica,
Bogec nisem, bogec jesem
Isto kak i saka tica.

Čudni bogec baš sem neki,
Tinki, vitki, baš kak struna,
Kralj vsih bogcov štel bi biti
Al na glavi fali kruna.

Baš sem ti ja pravi bogec,
Nikaj nemam, samo senje,
Al ti nisem bogec onda
Kad me grle ruke nejne.

6.1.1994.

Pjesma je izvedena na Festivalu kajkavskih popevki Krapina 1994.
Pjevao: Pero Rogan

RADOST

Noć.
Božić pred vratima.
U sjeni bora
Volimo se satima.

Zima.
Selo puno prti.

Divota:
Milijun se pahuljica
Nebom vrti.

Topla je peć.
Čovjeka u jasicama molim.

Ti slušaš moju riječ:
JA TE VOLIM!

22.12.1994.

JOŠ MI NI ZA SPATEK ITI

Noćca tiha, prazné foke,
Mokre zvezde, mesec bel,
Još mi ni za spatek iti,
Još bi nekaj reči štel.

Oči težke, san me mori,
Jutro taki več bu tu,
Još mi oči ni za sklopit,
Još bi rado gledel nju.

Još mi ni za spatek iti,
Ja još mira ne bum imal,
Dok mi kušlec ne buš dala,
Dok ti ruku ne bum diral.

Još mi ni za spatek iti,
Vanjkuša pod glavu deti,
Još mi oči ni za sklopit,
Trunu senji nebu zeti.

A kad san na oči legne,
Jutro kad na obluk dojde,
Ja bum ovoj pesmi rekel,
Nek vu tvoje srce pojde.

15.7.1994.

Pjesma je izvedena na Festivalu kajkavskih popevki Krapina 1995.
Pjevao: Pero Rogan

BOŽIĆ BU TAKI

Sneži snežek beli, Božić bu taki,
Još snočke je duša od mene otišla,
Dan bu došel brzo, kak i dan saki,
Megla bu skoro z zvonika zišla.

Mira nemrem najti, ni mi ga ni treba,
Kad reči su pobegle v tuđe noćice,
Samo me jad iz srčeka vreba,
Gde su sad Tvoje mile očice?

Leta su prešla, gdo ih je zel,
Vu teroj se pesmi za oblakom skrivaš,
Još samo jemput videti bi štel
Kak si z krunicom na ganjku počivaš

I kušnuti Te v ruku, lasi sede,
Videti sebe vu rukami Tvojim,
Kad celi mi život pred očimi prejde
Štel bi Te najti vu senjami svojim.

Z zvonika bu megla skoro zišla,
Došel bu dan kak i dan saki,
Duša je snočke od mene otišla,
Sneži snežek beli, Božić bu taki.

29.3.2000.

Pjesma je javno izvedena na Recitalu kajkavske poezije u Krapini 2020.

Pjesma je objavljena u zborniku Recitala kajkavske poezije „Koj nam to cuka življenja predo, a srce bi štelofažiti si žeđo“, Krapina 2020.

JA SEM

Ja sem kakti ona lutka
Teru drugi špagum pela,
Ostala mi luknja v srcu
Vsu si ljubaf ti mi zela.

I sad hodim čez tu jesen,
Žutu, mrzlu, kakti duh,
Gde su denes dragi prsti
Slatki, mehki baš kak kruh?

Ja sem kakti stari cucek
Kaj zavezan zmirom reži,
Pobegel mi život celi,
V susedovoj grabi leži.

8.5.2009.

Pjesma je javno izvedena na 38. Recitalu suvremenoga kajkavskoga pjesništva „Dragutin Domjanić“, Sveti Ivan Zelina 2019.

Pjesma je objavljena u zborniku 38. Recitala suvremenoga kajkavskoga pjesništva „Kmična strana meseca“, Sveti Ivan Zelina 2019.

TEBE IŠČEM

Pod vanjkuša glavu tiščem,
Trunu senji pod njim iščem,
Zaprem oči, kam sem zašel,
Kaj bum, Bogek, izpod našel?

Vane kmica, sim je danek,
Baš je čuden taj moj sanek,
Hodim dale, strah me ni,
Pod orejom mesec spi.

Blede zvezde mi se smeju,
Tople reči dušu greju,
Črni tiči pesmu poje,
Tebe iščem, zlato moje!

Taki danek bu nam stigel,
Bum se zbudil, bum se zdigel,
Moram glibje v sanek zajti
Da to zlato morem najti.

27.5.2009.

Pjesma je izvedena na 54. Festivalu kajkavskih popevki Krapina 2019.

Pjevao: Roko Vušković

Pjesma je javno izvedena na Recitalu kajkavske poezije u Krapini 2016.

Pjesma je objavljena u zbornicima Recitala kajkavske poezije „Some treba šteti“ Krapina 2016. I „Uno kaj me je stvaralo“ Krapina 2018.

VKRALI SU MI VSE

Vkrali su mi vse!
Šteli su i dušu;
Kosti su mi trgali,
Gutili za gušu!

Noćica fajn dugo traje.
Morti se nigdar ne razdani:
Lepše mi je ovak gladnomu
Nek da me negdo po danu
Sitoga narani!

A, Mesec, gore, ne svetli!
Vsaka bu zvezda bez svetla znorela;
Mesec je i mene prevaril!
Valda mu je v glavi žarula pregorela.

Vkrali su mi vse;
Šteli su i prste kaj ovu pesmu pišeju!
Al ne da se bogec ovaj,
Vu njem još duša i srčecko dišeju!

16.1.2015.

Pjesma je javno izvedena na 35. Recitalu suvremenoga kajkavskoga pjesništva „Dragutin Domjanić“, Sveti Ivan Zelina 2016.

Pjesma je objavljena u zborniku 35. Recitala suvremenoga kajkavskoga pjesništva „Su senje zbilam potrošene?“, Sveti Ivan Zelina 2016.

POD OREJOM

Napisal sem snočke pesmu,
Denes ju nigde ni!
Dej, pogleč, prijatel:
Pod orejom ona spi!

Nimam srca zbuditi ju!
Nek si još počiva.
Zato kaj je z knige zašla,
To ni ona kriva!

Već je dečec rudlavi
Ganjal tuđu brigu,
Jako se je žuril
Pak ni zaprl knigu!

19.10.2016.

Pjesma je javno izvedena na Recitalu kajkavske poezije u Krapini 2019.

Pjesma je objavljena u zborniku Recitala kajkavske poezije „Na fljetne se obernul tie kotač“, Krapina 2019.

OTEC MOJ (TEBE VEĆ NI)

Zbudim se vu neku dobu,
V teru mesec mirno spi,
Nagledam se v tvoju sobu,
Tebe, otec, nutre ni.

Znom, nisi tu z nomi
I ne mirim se z tim,
Teška mene mori misel
Sem dober bil sin?

Otec moj, otec moj,
Na nebo si zašel,
Pri dragomu Bogeku
Si mira tak našel?

Mrzli su vane snegi,
Vu njimi proleće spi,
Met trsjem, na bregi
Tebe, otec, već ni.

Sve lepo od tebe
Vu srce sem del,
Zaklenjul vu sebe,
To nigdo na zel.

Otec moj, otec moj,
Na nebo si zašel,
Pri dragomu Bogeku
Si mira tak našel?

29.1.2021.

Pjesma je objavljena u zborniku Recitala kajkavske poezije
„Gljibueke je kajkavske korijenje“, Krapina 2021.

Pjesma je javno izvedena u sklopu 56. Festivala kajkavskih
popevki kao jedna od dvije nagrađenih pjesama.